

HOE HET NIET MOET DOOR JEPPE DE BOER

Eerlijk en charmant, maar ook keihard en niet bang voor confrontatie. Zo ken ik Michael (Mike) Calvey, managing partner van Baring Vostok. Sinds midden jaren '90 een van de succesvolste private equity spelers in Rusland. Mike was een man die ik overal tegenkwam in Moskou. Niet alleen zakelijk, maar ook op de school van onze kinderen of op feestjes. Zelfs ons huis was een paar jaar eerder zijn huis geweest.

Nu zit Mike al meer dan een maand vast in een Russische cel. Officieel wordt hij verdacht van het verduisteren van € 35 mln uit een bank waar Baring Vostok controlerend aandeelhouder is. Kranten als de Financial Times wijzen echter op een zakelijk conflict met twee medeaandeelhouders van de bank. Een van de twee heeft bijzondere connecties. Artem Avetisyan is directeur bij het Agentschap voor Strategische Initiatieven. Dit agentschap staat onder directe leiding van President Poetin. Toeval bestaat niet in Rusland.

Rusland is net als malaria. Als het land in je bloed zit, kom je er nooit meer vanaf. Knellende bureaucratie en verstikkende corruptie gaan hand in hand met grootsheid, meeslependheid en diepgang. In mijn ogen kreeg het vaak een slechtere pers dan het verdiende. Maar nu wordt mijn liefde voor Rusland wel heel erg op de proef gesteld. Wie is er nog veilig, als zelfs een persoon als de Amerikaan Mike Calvey keihard wordt aangepakt? Blijkbaar is Rusland niet meer het land dat ik kende. Het land dat moderniseerde en zich opende. Het land waar ik met veel plezier heb gewoond en gewerkt.

Een ander land dat ik steeds minder terug herken is het Verenigd Koninkrijk. Een droom kwam voor mij uit, toen wij daar in 2000 naartoe verhuisden. Engeland was "Cool Britannia". Hip, open en internationaal. De jeugdige prime minister werd internationaal bewierookt. Het land was een magneet voor kunstenaars, voor media-professionals en voor bankiers.

Bijna 20 jaar later, rest weinig van dit imago. Misanthropisch, xenofob, en nationalistisch, is het beeld dat oprijst van Brexit Britain. De

wat grauwe prime minister oogst op haar best medelijden in Europa. Aan haar de ondankbare taak om het VK uit de EU te loodsen. Een onzekere en eenzame weg, in een wereld met afbrokkelend vertrouwen en groeiende barrières.

Ik schrijf hierover omdat de vastgoedsector extreem gevoelig is voor politieke veranderingen. Rusland en Engeland zijn voorbeelden van hoe het niet moet. In 2011 werkte ik aan de allerlaatste succesvolle beursgang van een Russisch vastgoedbedrijf. Toevallig mede namens Mike Calvey. Nadien hielden westerse aandelenbeleggers het definitief voor gezien met Russisch vastgoed. Ook Engels vastgoed begint langzaam momentum te verliezen. Brexit moet nog feitelijk plaatsvinden. Maar Engeland is haar kroon nu al kwijt als actiefste vastgoedmarkt van Europa.

Internationaal geld is gek op transparante, democratische en open economieën. Dit verklaart de huidige populariteit van Nederland. Terwijl Rusland en Engeland zelfgericht werden, viel Nederland steeds meer op als modern, open en internationaal ingesteld. Het afgelopen jaar werd ik benaderd door Fransen, Engelsen, Ieren en Israëliërs. Allemaal zagen ze Nederland als een fantastisch land. Niet alleen om in te beleggen maar ook om er te wonen. Heel anders dan in 2012, toen Nederland overal werd afgeschreven als no-go area.

Ik heb van dichtbij gezien hoe landen binnen een paar jaar hun sterke reputatie kunnen verliezen. Vaak is dit het gevolg van interne politieke dynamiek. In Nederland winnen partijen, die tegen de gevestigde orde zijn, nu steeds meer terrein. Zij willen dat Nederland minder open en minder internationaal wordt. Of dat uiteindelijk goed of slecht is voor Nederland laat ik in het midden. Tegen de tijd dat wij daar achter komen, zullen de meeste beleggers al lang zijn vertrokken.

Jeppe de Boer is founding partner van Masterdam